

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

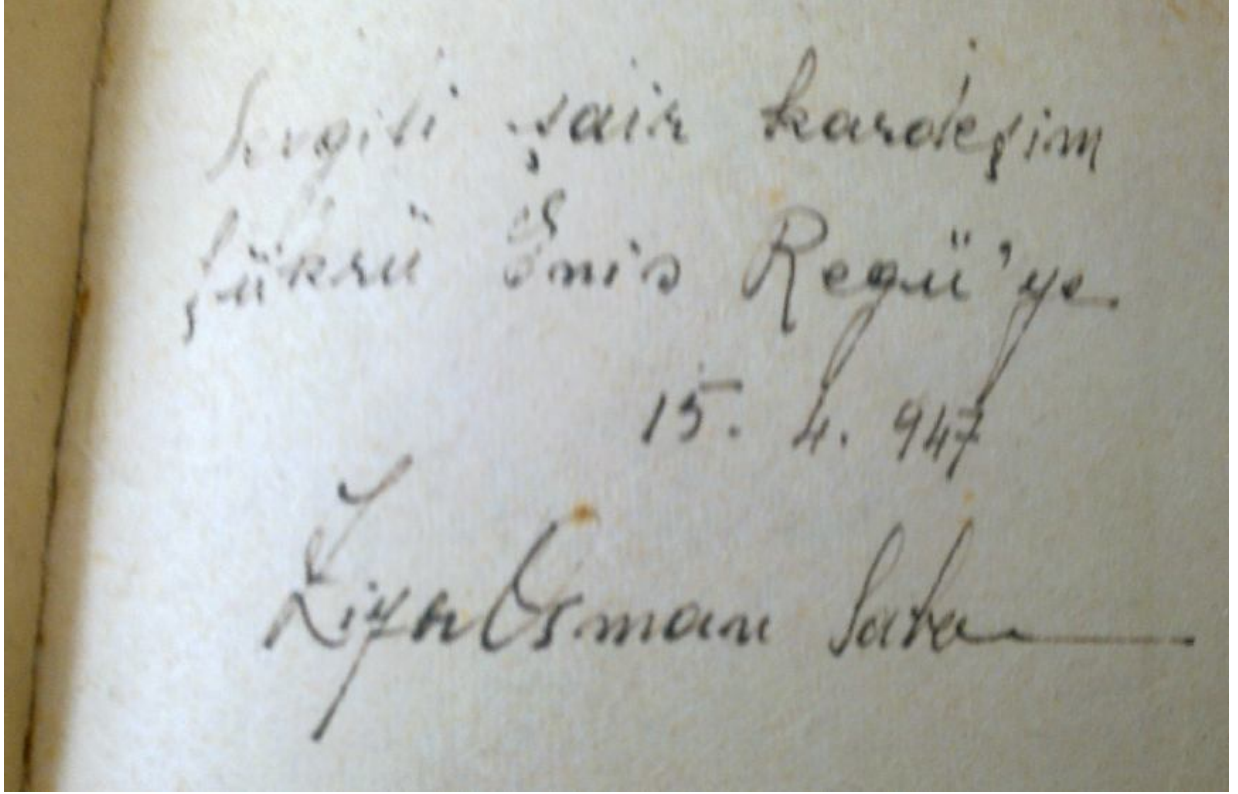
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İsmâ Oğuzhan SABA

SEBİL
VE
GUVERCİNLER
BİRLER

ABC KİTAPÇI
İSTANBUL

SEBİL VE GÜVERCİNLER

Çözülen bir demetten indiler birer birer,
Bırak, yorgun başları bu taşlarda uyusun.
Tutuşmuş ruhlarına bir damla gözyaşı sun,
Bir sebile döküldü bembeyaz güvercinler...

Nihayetsiz çöllerin üstünden hep beraber
Geçerken bulmadılar ne bir ot ne bir yosun,
Ürkmeden su içsinler yavaşça, susun, susun!
Bir sebile döküldü bembeyaz güvercinler...

En son şarkılarını dağıtarak rüzgâra,
Beyaz boyunlarını uzattılar taslara...
Bir damla suya hasret gideceklermiş meğer.

Şimdi bomboş sebilden selviler bir şey sorar,
Hatırlatır uzayan dem çekişleri rüzgâr
Mermer basamaklarda uçuşur beyaz tüyle
1928

GEÇEN ZAMAN

Hiç olmazsa unutmamak isterdim.
Eski geceler, sevdiklerimle dolu odalar...
Yalnız bırakmayın beni hatıralar.
Az yanımda kal çocukluğum,
Temiz yürekli uysal çocukluğum...
Ah, ümit dolu gençliğim,
İlk şiirim, ilk arkadaşım, ilk sevgim...
-Doğduğum ev. Rahatlıyacak içim duysam
Bir tek kapının sesini.
Arıyorum aklımda bir ninni bestesini...
Böyle uzaklaşmayın benden, yaşadığım günler.
Güneş, getir bir bayram sabahını.
Açılın açılın tekrar
Çocuk dizlerimdeki yaralar,
Hepiniz benimsiniz:
Mektebim, sınıflarım, oturduğum sıralar...
Yalnız hatırlamak, hatırlamak istiyorum
Nerde kaldı sevgilim, seni ilk öptüğüm gün,
Rengine doymadığım o sema,
Ahengine kanmadığım ırmak.
Bırakıp her şeyi nereye gidiyorum?
Neler geçmişti aklımdan,
Nedendi ağladığım, nedendi güldüğüm?
Ah nasıldı yaşamak? Yazar

1941

BİLEMIYORUM

Bilemiyorum yıllardır neredeyim?
Her gün yediğim ekmek, susayıp içtiğim su,
Kolundan tutup gitmek istediğim kadın,
Yaşamak kaygısı, gök hasreti, ölüm korkusu,
Ve Rabbim senin adın!
Yıllar var ki içindeyim hayatın.
Anıyorum gençliğimi, özlüyorum çocukluğumu,
Fakat bilemiyorum yarini.

Bilemiyorum Rabbim, maksadını, kararını.
Hepimiz işte dünyadayız,
Yataktaki hastamız, topraktaki ölümüz;
Neyiz, ne olacağız?
Bir şey bilmiyorum... Nefes almaktayım yalnız.
Rabbim! beni yaratmışsın,
İnsan şeklinde görünüyorum,
Terlerim yazın, üşürüm kişin,
Düşünüyorum, düşünüyorum...

1940

İYİLİK

-Yaşar Nabi'ye-

Sabah... Ah şükrederek çıkmak geceden.
Ayak bastığım kıyı, yeniden doğuş.
Sabah, beliren evim, bahçeler ve sen,
Henüz uyuyan dallar, havalanan kuş.

Bu sabah bilmiyorum bu kırlar nere?
Çamlardan çimenlere dökülen sükûn.
Geçen ömrümü bana söyleyen dere,
Sessizce yaşamayı öğreten koyun.

Bir yol başlıyor gibi, ümitli, rahat.
Tanrım! bu sabah içim senin eserin:
İyilik, teselliler, merhamet, şevkat...
İçimde bir sabahın, o kadar serin.

Bilinmez sevgililerle yıkanan göğüs.
İyilik... Ürperişi vücutta ruhun.
İyilik... Beyaz koyun, gülümseyen yüz,
Şu bahar, mavi gökler, yemyeşil sükûn.

Bu sabah gözlerimle okşadıklarım,
Her şey, bütün tabiat, ağaçlar, dere,
Ey bütün sevdiklerim ve sen ey Tanrım!
Titrek elleri öpmek, kapanmak yerlere...

1937

BAHAR BEKLERKEN YAZILMIŞ ŞİİR

O günü görmek için sade bekleyeceğiz,
Göreceğiz bir sabah yeşil tomurcukları.
Hazırlanıyor gibi, gökyüzü, ufuk, deniz,
Bir sabah dökülecek baharların baharı.

Bu bahar yalnız mesut günler taşımaktadır,
Baş başa kalacağız kenarında bir suyun,
Göz alabildiğine yeşil uzanan çayır,
Bir saadet içinde sessiz otlayan koyun.

Bu bahar güleceğiz en içten bir sevinçle,
Bir melek ordan bize uzatacak elini.
-Beni bırakma kalbim, kalbim sen bana söyle.
Ümitlerin en güzelini!..

1938

ARTIK YAŞAMAK İÇİN...

Artık yaşamak için herkesten kaçacağız,
Dünya bize verecek yalnız güzellikleri,
Yalnız, semalarından dökülecek ruhumuza,
Geceler mehtapları ve gündüzler seheri

Düşünceli yürürken, bir yol dönemecinde
Çıkacak ömrümüze beyaz dallarla bahar.
Hatırlatacak bize sen çocukluğumuzu,
Ergüvanlı bir bahçe, mor salkımlı bir duvar.

Tekrar yaşayacağız ümitli sabahları,
Bulacağız dünyanın o en güzel yerini.
Ebedi bir sahilde yeniden tadacağız
Kol kola sükûn dolu akşam gezmelerini...

1938

BEYAZ EV

Gözlerimin önünde hep aynı beyaz ev.
Her dağ yamacına kurduğum,
Beliren her su kenarında,
Pembe damlı, yeşil pancurlu, balkonlu,
Balkonuna tırmanan sarmaşık.
Gece, pencerelerinden sızacak ışık,
Kışın tütecek bacası.

Kapıyı ittiğinde çalacak bir çingirak.
-Duyuyorum o sesi şimdiden, berrak-

Gececeğim yol, çıkacağım üç basamak,
Ellerinden sıyırıp atacağım eldiven,
Her halin, gülüşün, kokun, bütün ruhunla sen!
Ah, bütün bir ömür bırakmayacağım el,
Okşayacağım saç, dinleyeceğim ses,
Bakmakla doymayacağım yüz...
Açık pancurlardan o gün dolacak gündüz,
O günkü hava,
Bir kapıyı açman, dolaşman sofada.
Şaşıracağım: Böyle gezinen kim?
-Evim! Evim!.. Ellerimle asacağım
Camlarına perdelerini.
Yatak odasında düşüneceğiz bir an
İki kişilik karyolanın yerini...
Yatak odamız, yemek odası, kiler
Raflarında ellerinle yapılmış reçeller.
Karşı karşıya oturacağımız sofra,
Sürahide ısıldayan su,
Yazın, rüzgâra koyacağımız testi;
Senin yatacağın öğle uykusu...
Sararacak bir yandan çardaktaki üzümler,
Kâh esecek rüzgâr, kâh dinleyeceğiz yağmuru,
Kâh karlarla bembeyaz kesilecek çimenler.
Hep geçireceğiz içimizden:
Hayat beraber, ölüm beraber...
Şu göklerin altında,
Olacağız o kadar bahtiyar
Ki çıkıp mezarlarından annemiz, babamız da,
Beyaz evimize yerleşecekler,
Uzun kış geceleri onlar da aramızda
Göz göze bakışacak, mangalı eşecekler...

1942

BİR SOKAKTA GİDERKEN

Taşında otlar biten şu sokakta yürümek.
Bir bahçe duvarının kokulu gölgesinden.
Uzakta, mektepteyken okuduğumuz şarkı.
Su içmek o tasasız günlerin çeşmesinden.

Kalbe aşına bütün rastladıklarım,
Her şey eskisi gibi, herkes bahtiyar, iyi!
Bana büyük babamı hatırlatan ihtiyar,

Çocukluk arkadaşım sarı benekli kedi

Bütün günahlarımı affetmiş sanki Tanrım,
Duyuyorum kalbimde tadılmamış sevgiyi.
Ah, sade koşmak, koşmak istiyorum içimden:
Aradığım diyara bu yol çıkacak gibi

1939

ÇOCUKLUĞUM

Çocukluğum, çocukluğum...
Uzakta kalan bahçeler
O sabahlar, o geceler,
Gelmez günler çocukluğum.

Çocukluğum, çocukluğum...
Gözümde tüten memleket.
Artık bana sonsuz hasret,
Sonsuz keder çocukluğum.

Çocukluğum, çocukluğum...
Habersiz ölen kardeşim,
Mezarı bilinmez eşim,
Her bir şeyim çocukluğum.

Çocukluğum, çocukluğum...
Bir çekmecedeki unutulmuş,
Senelerle rengi solmuş,
Bir tek resim çocukluğum...

1936

BİR ÖLÜNÜN ARKASINDAN

Ey ölü, az daha yaşatmak isterdim seni,
Habersiz bırakıp gittiğin evde.
Giysen hazır duran terliklerini,
Odalarda dolaşsan, öksürsen
Toplasan bu yaz da bahçende yemişleri,
Az daha ömür sürsen.
Gözlerimin önünde hep boyun bosun,
Nasıl girerdin şu kapıdan, memnun
Şu iskemleye otururdun.
Avuçlarımda, ılık, el sıkışın,
Bana bakışın...
Nasıl uzatırdın bana şu sürahiyi?
Seyrederdik uçan bulutları, geçen gemileri.
Nasıl son defa konuştun, son defa güldün?
Nasıl öldün?..
Nasıl öldü, Yarabbim, nasıl öleceğiz?
Hangi sonsuz geceler, iklimler geçeceğiz,
Bundan sonra da bir gün aynı sofrada
Oturacak mıyız bir daha!..

1941-

ÖLÜLER

Ölüler, ölüler nerelerdesiniz?
Ölüler, bir bilinmez yerdesiniz.
Artık gündüzleriniz gece,
Bütün günleriniz: dün.
Artık her sözünüz sükût,
Her işaretiniz gizli.
Tutuyoruz nasihatlerinizi...
Ölüler, ölüler her yerdesiniz!
Ne zaman aynaya baksam,
Görünüveriyor babam...
Bahçem, odam, sofam,
Nereye geçsem, nereye çıksam;
Hatıram!
Her yerde sizden bir eser.
Gökyüzünde bir bulut
Bıraktığınız sesler
Yakin güneşe, aya.
Dokunabilsem oraya,
Kiminiz konuşacak,
Kiminiz gülecek,
Eski günler gelecek.
Ölüler bilebilsem gittiğiniz yeri,
Ruhum, muradına erecek;
Annem döşeğimi serecek,
Toprağınız toprağım,
Aranızda yatacağım.

1942

İMKÂNSIZ TESADÜFLER

-Cahit Sıtkı Tarancı'ya-

Şimdi çıkıverecek karşıma arkadaşım,
Mektebe gitmek için geçtiğimiz şu yoldan.

Babam tok sesiyle birden çağırarak: "Ziya!"
Kalbimde eski sevinç, dallarda eski bahar.

Gözlerimi kapatıp: "Bil?" diyecek birisi.
Bir mahşer ortasında şaşırp kalacağım.

Ve girecek koluma bir melek gibi karım.
Saracak etrafımı doğmamış çocuklarım...

1941

BİR ODA, BİR SAAT SESİ

Bir oda, içinde bir saat sesi
Hayatin sırtımdan giden pençesi,
Ve beni maziye götüren bir el,
Eski günlerimiz, sessiz ve güzel...
Bulduğum kayıplar, her günkü yerin,
İşte konsol, ayna, köşe minderin,
Seccaden, tespihin, namaz başörtün.
Bir şey değişmemiş, sanki daha dün.
Yine ortancalar altı caminin,
Dışarıda sükûnu yaz akşamının,
Bahçemiz sulanmış, ıslak her çiçek.
Kapı çalınacak, babam gelecek...

1942

İYİ İNSANLAR

Sizleri göreceğim geldi, iyi insanlar!
Hür gemiciler, deniz... Yollar, şen şarkıcılar...
Masal şehzadeleri, tarihte kahramanlar...
Toprak altındakiler : Nur yüzlü büyükbabam,
Bir genç zabıttı babam; annem, ihtiyar hocam.
Sizler ve çocuk kalbim ne kadar iyiydiniz!
Ne kadar temizdiniz, sınıf arkadaşlarım...

BİR ZAMANLAR

Bir zamanlar oturduğum şu sokak,
Güzel isimli apartımanlar7.
Sevinçle uyandığım sabahlar,
Taze gazetemi aldığım.
Evimin kapısını çaldığım
O mübarek akşamlar...
Geceler... Akıp giden bir yarı aydınlıkta
Başlarımız aynı yastıkta..

1942

BEN DE

Ne çok anlatacaklarınız var
Birbirimize nişanlılar!
Ben de bir zamanlar sizin kadar mesuttum,
Ben de şu parkın sıralarında oturdum,
Ümit ettim, hayal kurdum...
Şahit bütün ömrüme bu şehir, bütün yurdum.
Ben de o mektepte okurdum
Küçük mektepli!
Bugün gibi hatıramda
İlk gün, ilk ders, ilk hece.
Şiirler yazmak için öğrendiğim güzel Türkçe.
Yeni kitaplarım, siyah göğüslüğüm,
Sevinçle dolup taşardı gönlüm.
Beri yanda günler akar giderdi.
Benim de bir anne üstüme titrer
Bir baba benimle iftihar ederdi.

1943

NASIL ANMAZSIN

Nasıl anmazsın o çocukluk günlerini!
Dalda bülbülü vardı, gökte beyaz bulutu.
Annem vardı, babam vardı.
Bahçemizde, ilik, uzayan günlerdi yaz,
Bir beyaz âlemdi kış.
Başkaydı güneşi, böyle değildi ayı.
Artık istemiyorum yaşamayı!
Bir gün ver bana Tanrım,
Ta çocukluğumdan kalmış...

1942

AHRET

Bu garip dünyada ben yadırgadım yerimi...
Yıllardan sonra gir gün, görüp çektiklerimi,
Tanrım bir meleğine emredecek: "Yetişir!"

Gözlerimi o saat sessiz kapayacağım.
Beni bekleyedursun bir köşede yatağım;
Bütün yorgunluğumu alacak bir teneşir.

Bir yükü atmış gibi içimde bir hafiflik,
Oraya geçmek için aşacağım bir eşik,
Bir lâhza tutacağım bana uzanan eli.

Bir el gözlerimdeki perdeyi sıyracak.
Onları bulacağım... Ve annem şaşırarak:.
"Oğlum! Ne kadar da büyümüş ben görmeyeli."

KURBAN

Tanrım, sonsuz dünyada ben aciz ve ufağım,
Kulların arasında Tanrım ben bir koyunum.
İki tuğla halinde kenetlenmiş dudağım,
Sonra geçtiğim yollar kum, hep kum, daim kum.

Aradığım pınardan içebilsem bir yudum.
Artık o günden sonra hiç susmayacağım.
İnecek gözlerime uzun, en rahat uykum.
Tuz çalınıp ağzıma, bağlanınca ayağım.

Kulların arasında ben yaşadım sessizce,
Hiç ağzımı açmadım, verdim bütün yünümü.
En geniş bir sabahı düşünerek her gece,
Ben, Tanrım, şuracıkta bekliyorum günümü.

1931

YAŞADIM ARTIK BİTTİ

Yaşadım aranızda, artık bitti insanlar !
Fenaları tanıdım ve sevdim iyileri.
Kavgamız sona erdi, tükendi bütün günler.
İnsanlar sıranızdan çıkan insanın biri.

Ben de taşıdım akşam, bir eve bir ekmeği,
Yaşadım bir kenarda habersiz Hint'ten Çin'den
Bilmiyorum ömrümün Rabbim neresindeyim,
Fakat sesler geliyor gelecekler içinden.

Beni hep kucağına alıyor büyük babam,
Karyolamın başında masal söylüyor dadım.
İlk defa tutuyorum nişanlığımın elinden.
Geçip gittiniz işte... Ah nedir ki hayatım!.

Ya Rabbim o günleri yaşamak istiyorum
Bak içerim kanıyor o günleri anınca.
Tamamladım ömrümü dünyanızda insanlar?
Nereyi göreceğim gözlerim kapanınca?

1940

RABBİM, NİHAYET SANA

Rabbim, nihayet sana itaat edeceğiz...
Artık ne kin, ne haset, ne de yaşamak hırısı,
Belki her sabah vakti, belki gece yarısı,
Artık nefes almayı bırakıp gideceğiz...
Ben artık korkmuyorum, her şeyde bir hikmet var
Gecenin sonu seher, kışın sonunda bahar.
Belki de bir bahçeyi müjdeliyor şu duvar,
Birer ağaç altında sevgilimiz, annemiz.
Gece değmemiş sema, dalga bilmeyen deniz,
En güzel, en bahtiyar, en aydınlık, en temiz
Ümitler içindeyim, çok şükür öleceğiz...

1941

HER AKŞAMKI YOLUMDA

HER AKŞAMKI YOLUMDA

Her akşamki yoluma koyulmuş gidiyorum.
Her akşamdan vücudum bu akşam daha yorgun.
Öyle istiyorum ki bu akşam biraz sükûn,
Bir cami eşiğine yatıversem diyorum

- Rabbim, şuracıkta sen bari gözlerimi yum!
Sen, bana en son kalan, ben senin en son kulun;
Bu akşam, artık seni anmayan İstanbulun
Bomboş bir camiinde uyumak istiyorum.

Sonsuz sessizliğini dinlemek istiyorum.
Bilirim ki taşlığın bir döşek kadar ılık,
Sana az daha yakın yaşamak için artık,
Rabbim, ben yalnız zeytin ve ekmek istiyorum.
Toprağım

Ne kadar istiyorum, akşamleyin, ezanda,
Eski bir evde olmak, orda, Eyüp Sultanda;
Bir yanda ölmüşlerin, bir yanda kalanların.

Duyayım: Gece, gündüz, hayat, ölüm içiçe,
Dallara konan karga, camımı vuran serçe,
Toprakta yatan annem, eli dizimde karım.

Ahret dolsun içime kumruların "Hu"sundan
Diyeyim, camiinin geçerken avlusundan.
Şu musalla taşında bir namaz yatacağım.

Bir tabutun içinde sır vermeden gidenler,
Orda, beyaz taşlarla yıllardır beni bekler,
Benim de gözlerime yakın olsun toprağım.
1931

CÜMLEMİZ

Şu garip yeryüzünde anlaşılmaz ömrümüz...
Gelip yanı başıma boynunu büken öksüz,
Evladı gitmiş ana, siyah yeldirmeli dul,
Son kalan eşyasını mezada veren yoksul.
Fakirin iç çekişi, zenginlerin usancı.
Gurbete düşmüş yolcu, yolcu bekliyen hancı
Şu anda yeraltına günahıyla gömülen.
Büyük tımarhanede kahkahalarla gülen.
Ölü, ölü yıkayıcı, hasta, hastabakıcı,
Allahım, cümlemize acı!..

1943

SEVGİLER

İnsanlar, hepinizi seviyorum!
İçinizde dostlarım, kardeşlerim var.
Ey şehir! Bütün hemşerilerim.
Bayramınız bayramım, kederiniz kederim.
Yoksullar, hastalar, zavallılar,
Sizler için gözlerimdeki pınar.

Ölüler! Özlemez olur muyum dünyanızı,
Aranıza karışmış annem var, babam var.

Günler geçiyor diye bir yandan içim sızlar,
Hayat! Hayat! Seviyorum seni.
Yemyeşil çayırarda bembeyaz gezen kızlar!
Aranızda sevgilim var.

1941

EVİM, KARIM, ÇOCUĞUM

Şu fakir mahallede bir göz evim olsaydı,
Nasıl sevinç içinde çıkardım şu yokuşu.
Arkadaşlık ederdi yolda ihtiyar komşu.
Nasıl hafif gelirdi eve taşıdıklarım.
Kapıyı ben çalmadan açıverirdi karım.
Her akşam tekrarlardım onun güzel adını.
Boynuma atılarak: “Baba!...” derdi çocuğum.
Onu göğsüme basıp cevap verirdim: “Yavrum.”

BÜTÜN SAADETLER MÜMKÜNDÜR

Bütün saadetler mümkündür...
Şu kapının açılması,
İçeri girivermen,
Bahar, kuşlar, gündüz.
Ve bütün dünya
Bir an içinde gürültüsüz.

Bütün saadetler mümkündür...
Bahtsızların biraz gülümsemesi...
Körlerin gün görmesi,
Mümkündür bütün mucizeler...
Ana, baba, evlât, bütün kaybolanlar...
Ebedî bir sabahta buluşmamız bir daha.

Ölüler hepimiz için yalvarın Allaha

ONSUZ

Ah işte duyuyorum mesut günler içinden
Sana 'Sevimli yüzün asla solmasın' diyen
Bütün adınla dolu sevinç şarkıları...
- Sen öldüğün için mi şimdi bayraklar yarı!
Ah işte görüyorum seni gördüğüm günü
Altından, alkışlarla geçiyorsun bir tak'ın
O gün bana gelmiştin babamdan daha yakın.
Meğer duyacakmışım bir sabah öldüğünü...
Meğer görecekmışım bir sabah gidişini
İstanbul'un önünden son defa geçişini...
Bizler seninle nasıl, ah nasıl beraberdik
Bizler ki az sıkılsak 'O başımızda' derdik
Nasıl yok bileceğiz, O güzel güneş yüzü
Ana, baba değil bu, bizler Ata öksüzü...
Tatmadık, bilmiyoruz bu bambaşka yarayı
Öğret bize yarabbi, ah O'nsuz yaşamayı...

DOĞACAK ÇOCUKLARDAN

-İbrahim Münir Mostar'a-

Doğacak çocuklardan bahsedin bana,
Genç evliler!
Yeni kurduğunuz evden.
Delikanlılar' Kalplerinizdeki alevden...
Çocuğum bana oyuncaklarını göster.
Küçük lokomotifleri yürütelim beraber.
Gel, memleketten konuşalım hemşerim,
Düğünden, şenlikten yana...
Bana sat elindekileri küçük satıcı!
Hastam, iyi olacaksın iç şu ilacı;
Yine eskisi gibi kırlarda gezeceğiz.
Sor bak: Önümüz bahar
Değil mi, gökler, ovalar?..
1943

AKŞAM

Akşam, içime düşen korku, pişmanlık, hile.
Varamadığım deniz, suyu çekilen ırmak.
İçimde biriken nasıl yıkamak, neyle?
Bu akşam hangi suyla, hangi suyla yıkanmak?

Yıkanmak, temizlemek deri içindekini.
Yıkanmak, teneşirde ölü gibi yıkanmak.
Yıkamak arzuları, hırsı, şehveti, kini,
Yepyeni ve tertemiz bir sabaha uyanmak...

1936

MİNARELER

.....
.....
-Rabbim ben bu sabah da Rabbim, ben yine sağım
Hala ölmedim Rabbim bu unulmaz kederden

Farkım yok artık benim deli bir peygamberden
Bütün hayvanlar gibi ben de çırılçıplağım
Rabbim seni son defa, ben selamlayacağım.
On iki şerefeli uzun minarelerden

Minareler semaya açılmış kuyulardır,
Mademki tasımızda su yerine kum vardır.
Bir an avunmak için her yalana kanalım.

Her deliğe baş vuran mahpus böcekler gibi,
Yarın başka bir güne erişecekler gibi,
Uzun minarelere bu gece tırmanalım...
1929

ŞEHRİN ÜSTÜNDE YÜKSELEN AY

Karanlık sokaklara karıştı bir yarasa,
Bir kedi sırtı gibi niçin kabardı dağlar?
Sırtlarında ışıktan bir el mi gezdi yoksa?

Şimdi yükselen ayı aç köpekler selâmlar,
Kaldırım taşlarına uzanır bir derbeder.
Boğulan bir çan gibi diner bütün sedalar.

Ey şehir! İsyanların nasıl yatıştı yer yer.
Sen şimdi kaybolurken gecelerin sisinde,
Bütün çılgınlıklarını Allaha götürürler,

Gece yükselen ayın kan dolu tepsisinde.
1928

GECE, AY VE KÖPEKLER

Bir zindan sükûnetile kilitlenince gece
İçlerini yakar da sönmiyen bir işkence
Havlar boş sokaklarda alay alay köpekler.

Bomboş karınlarına çekilmiş derileri,
Sırtlarına vurunca kör bir sokak feneri,
Korkarak baktıkları loş gölgeleri titrer.

Olacak kalblerinde bir azabın ateşi
Beklerken bizim gibi doğmayacak güneşi,
Bir cam göz bakışile açılır dağlardan ay.

Göründü zannederler bekledikleri ışık,
Ulumaya başlarlar, bir ümitle karışık,
Azap kardeşlerimiz köpekler alay alay.,
1928

SABAH

Sükun dolu gecene Rabbim doymadık henüz!
Sabahınla her rüya yine kalacak yarı.
Köşede elbiseler, kaygımız, üzüntümüz,
Çiğnememek yeni baştan aynı kaldırımları.

İlk tıramvay çanları işitilir uzaktan,
Bu sesle dertlerimiz birer birer ayılır.
Ufkun karanlığında beliren bir çatlaktan,
Sarı bir duman gibi sabah şehre yayılır.

Ve bizler daha sessiz, daha bezgin her günden,
Seyrederiz her sabah bakınarak yukarı,
Evler apartımanlar, minareler üstünden
Uzak uzak yollara süzülen bulutları.
1934

ORDA DA GEÇİYOR GÜNLER

ORDA DA GEÇİYOR GÜNLER

-Cevdet Kudret'e -

Orda da geçiyor günler...
Duyar gibiyim, orda da,
- Her an ömrüm tükenirken -
Orda belki bir adada
Geçiyor özlenen günler.
Geliyor ta uzaklardan,
O benim olan diyardan
Kulağıma kadar sesler,
Ve içimden diyorum ben,
Geçiyor ruha denk günler,
Yalnız renk ve ahenk günler...
Bir titreyişle arada
Sesleniyor bir çingirak.
Her ses uzak, uzak, uzak...
Her ses sanki bir gülüştür.
Her ses şarkı ve öpüştür...
Ah, şu ufkun arkasında,
Sonsuz bahar havasında,
İşitiyorum kuşların
Kuşların öpüştüğünü,
İşitiyorum bir narın
Çatlayarak düştüğünü...
Orda da geçiyor günler,
Geçiyor beklenen günler,
Geçiyor gelmeyen günler.
1935

KÖPÜK, ADA VE ÇİÇEK

Enginlerdeki dalga,
Sahil bilmeyen köpük.

Keşfedilmemiş ada,
Dalında sarkan yemiş.

Henüz ayak değmemiş
Uzanan çayırlarda,
Toz pembe açan çiçek

İYİ SABAH

Bu sabah kapımı çalan ilkbahar
Hasretine sessizce kavuşan kalbim,
Henüz kirlenmemiş gün, ümitli mevsim,
Sevincimi paylaşan tanıdık kuşlar.

1938

YAZ ÖĞLESİ

Yaz öğlesi bir havuz fiskiyenin oyunu,
Konuşmaktan nyorulmuş, susan kuş, düşen yaprak.
Tutuşan çayırlarda Pan'ın çaldığı kaval.,Y
Yaz öğleleri..Yemyeşil bahçelerin sükunu

1943

ETEK

Bir hafif fısıltı, beliren bir renk,
Bir kanat, kendisi görünmez melek,
Bembeyaz kokusu: yasemin zambak..
Sakin saatlerde duyulan uzak
Şarkıların mahzunluğu sesinde.
Dünyadaki her şey, ümit, teselli,
Tadılmamış uyku senin dizinde.
Ah bir çocuk gibi inanmak sana,
Her şeyi, her şeyi senden beklemek,
Kimsesiz gecemde yürüyen etek!..
1939

KANAT

Ey bulutları uçuşan gök,
Kokusunu duyduğum bahar,
Ey gözlerden saklı tabiat.
Beklemek neye yarar?...Rüzgar
Mesafeleri içime dök!
Gideyim bırak beni hayat,
Gideyim, tiren, gemi,kanat...
1936

GEÇ KALDIK

Geç kaldık ya Rab geç kaldık!.
Şu hayat işte, gök, dallar, gün,
Bizi sardı çok oyalandık,
Geç kaldık ya Rab, geç kaldık.Bırakıp fazlasını ömrün,
Koşup sükuna ermeğe,
Koşup sana hesap vermeğe
Geç kaldık ya Rab, geç kaldık.
1939

GÜN

Öyle gün olacak ki şaşıracağız,
Gönlümüz ne hoş, mevsim ne güzel diye.
Duyacağız ırmaklar akmada bir teviye,
Kurulacak bir kenarda evimiz.

Belki de hurilerle düğün olacak.
-Ya Rab! Nihayet günümüz gün olacak.
1940

DAVETLER

Dönüp duran aylar, eylül, kânun, haziran
Dar çemberinden kurtulamadığım zaman.

Doğup batan günler..Hep uzayan ayrılık,
Göğsümde yılladır tutageldiğim çığlık..

Ah esir düştüğüm kıyıların ötesi,
Sonsuz denizlerin ruha “Gel!” diyen sesi.

Başıma sürünüp giden, kaçan bulutlar,
Uçsuz bucaksızlık, ufuklar, hep o ısrar..

Gecenin çağırışı:-Gökler,rüzgarlar hızı,
Saman yolu, mehtap izi, seher yıldızı.

Her şeyin her şeyin ötesi..Bitmez davet.
Ey ölülerimin yaşadığı memleket.
1937

KAVUŞMALAR

Aynı saat içinde, bahtiyar kavuşmada
Korku dolu gecemiz tertemiz seherine.
Kış içinde yılımız umulmaz baharına.

Bir kuzu yanımızda, bir ak bulut semada.
Her gönül çıkmış gibi özlediği yarına,
Sakin gülümsemede her insan diğerine
Bütün hastalar iyi, ölüler..Hepsi de sağ!..
Her anne evladını basmış artık bağrına,
Ya Rab! Merhametinin ulaştık diyarına
Attıkça her adımı dümdüz oluyor yokuş.
Ey çocukken kafesinden azat ettiğim kuş,
Eriştin mi nihayet cennet kapılarına?
1941

KIŞA GİRERKEN

KIŞA GİRERKEN

İndirin perdeleri, indirin perdeleri..
Sonbahar ağaçlarda ağlarken yaprak yaprak,
Hışıldayan bu altın yağmuruna dalarak
Dinleyim içimdeki serinleyen kederi.
Sükûn, beyaz bir gömlek gibi ürpersin bırak.
:ın çın çınlarken uzak, çok uzak bir çingirak,
Ah indirin camlara bembeyaz perdeleri.

Sonbahar,ölen günle basamakta duruyor,
Saniyeler kafese bir el gibi vuruyor,
İsterse hemen yarın evim örtülsün karla.

Ferah veren bir rüzgâr olacak ızdırabım
Şimdiden kilitlendi her fırtınaya kapım,
Senin belinde sarkan bir gümüş anahtarla.
1928

Çekin önüme çekin şu yerdeki minderi

SESSİZLİK

Biz o kadar ağladık ki beraber,
Gözyaşları doldurdu avucumu şimdilik.
Şimdilik uzun uzun, bambaşka bir sessizlik
Yavaşça alçalarak, yavaşça bizi dinler.

Etrafta kalan sesler kesildi birer birer.
Hatırlamaz olmuşum, her şey uzakta, silik.
Yalnız senin vücudun... Ah içte bir içimlik
Bir su gibi ellerin avucumda serinler.

Vücudunun gölgesi bak yerde gölgemle bir,
Yeni bir nefes gibi sessizlik göğsümdedir.
Sessizlik içerime doluyor yudum yudum.

Dolu bir yelken gibi göğsümde genişleyiş,
Ve öyle için için, ve öyle geniş geniş.
Ben hiç bir şey duymadan, ben yalnız seviyorum.

1930

AÇMAK İSTERSEN EĞER

Açmak istersen eğer bir mezar mermerini,
Unutulmuş adımı –duyayım- yalnız inle,
Ömrüm kadar upuzun ve beyaz eteğinle
Bir an gözlerime bak ve uzat ellerini.

Bir an gözlerime bak ve uzat ellerini.
Son azizler gibi saçlarında bir hâle.
-Seher! Açılan seher, kuşlar geliyor dile,
Ömrüm..Sen alnımdaki ellerin en serini.

Ah, benden her saniye ayrılan için,için
Bir sabah ellerini son defa öpmek için,
Zayıf parmaklarında günleri sayıyorum.

Bilinmez denizlere, yorgun daima giden,
Kül olmuş vücutleri diriltiren ruhunla sen,
Sen annem ve kardeşim, hatta biraz da yavrum!..

ODA

İndir perdelerini şu biten günümüzün,
Kapıyı sen kilitle, sen yanbaşımda kal!
Eşikte can veriyor dinleyelim o kartal,
Beraber dinleyelim sustuğunu gündüzün.

Akşam saçaklarında kuşlardan gelen hüznün
Oluklarda yağmurun mırıldandığı masal.
Odanın loşluğunda sessiz açılan mangal:
Doğan bir mehtap gibi ılık ve pembe yüzün.

Perde3ler, o teselli uzak göklerden inen,
Son gürültüler artık, son tramvay, son tiren,
Odamıza sığında, sus, bir öksüzün.

Duyulmaz oldu şehir..Perdeler ve dört duvar,
Bir su sesi, bir saat, çinkoda tıkırtılar,
Kalbim, saçaklardaki kuşlardan gelen hüznün..

1936

YAĞMURLU BİR GÜNDE

O kadar istedi ki bir şeyi bugün içim
Dedim, kendi kendime “bari, çocuk olaydım”
Bana bir camdan yine seyrettirseydi dadım
Yağmurun yağdığını bahçede sicim sicim

Üşümezdi bu yağmur gününde böyle içim
Kulağıma öpüşle fısıldansaydı adım
Dönebilseydim ah, geriye adım adım
Benim işte kalmamış önümde bir sevincim

Dünler, evvelki günler, geçen aylar ve yıllar
Götürseydiler beni doğduğum eve kadar
O evin taşlığında
Sevinçten ağlasaydım

Son günümde olaydım, ufak o kadar ufak
Ki yavaşça en tatlı bir masala dalarak
Ve bir anne dizinde
Büsbütün uyusaydım...”

BİR KAPI

Geceyle, gözlerini doldurunca karanlık
Bekle bir hasır üstünde yalınayak.
Bekle bomboş odana bir ışık uzatarak
Bir kapı açılacak bir göz kadar aralık

Bak o kapıdan, orda her eşya bir tanıdık
Kat kat kederlerinden soyunup çıtırçıplak
O kaybolmuş dünyanı bir an bulur gibi bak:
Bütün hatıraların dizili sandık sandık.

Hemen başına çekme bir minder yastığını,
Duy orda bir temasın sana yaklaştığını,
İçine yavaş yavaş yayılsın bir serinlik.

Sedef düğmelerini bir bir ilikliyerek,
Bir annenin elleri tenine giydirecek,
Naftalin kokan beyaz ve serin bir gecelik.

1929

MERHUME

Mezarlıktan kışlar geçtiği bu an,
Üşümüş gölgenle dolan koltuğum.
Hatıran, o günler ah, çocukluğum..
Biten..-Ey selvi, dinmiyor ağlaman!

Mezarından mevsimler geçti..Zaman
Yüz,göremediğim; ses, unuttuğum..
Dizlerinde bir yaz öğlesi, uyku.
-Ne kadar uzadı, ufuk, ağarman!

Ne oldun bilinmez, geçmez seneler..
Onu bana verin, onu, geceler!
Açılsan ey kapı! Yıkılsan duvar!..

Yağmur, yağmur, yağmur. Taşıyor oluk.
Yağmur, yağmur. Yokluk, her yanda yokluk.
Toprak olan kemik, boşalan mezar
1937

KUYULAR

Artık bütün insanlar bana yabancı, ırak
Ölüleri kendime en yakın duyuyorum !
Onlar beni anıyor:-Oğlum,-Kardeşim,-Yavrum
Onların seslerini emmiş susuyor toprak

Bu geniş sessizliğin içinden çıldırarak,
Bu geniş mezarlığı her gece bekliyorum
Ben, ben ölmüşlerimi kaldırmak istiyorum,
En derin kuyuların içine haykırarak.

Her gece karanlıkta dolarken bütün sular,
Onlara bir yol gibi uzar diye kuyular,
Artık eğiliyorum sulara iki büklüm.

Sular beni çekiyor...Kuyular bana tuzak
Kalbimi yavaş yavaş avucuma alarak,
Mehtaplı kuyularda şarkı söylüyor ölüm.
1929

BU VAKİTSİZ GİDEN YAZ

Bu vakitsiz giden yaz, erken inen akşamla,
Kapanmış pancurlara dayayarak başımı,
Dinle solgun bahçenin kalbe anlattığını,
Ağacın yaprak yaprak, havuzun damla damla

Kuşlar sanki yaralı...Benzin sararmış gamla.
Duyamak güneşin, rengin bizi bıraktığını.
Günler günü vefasız leyleklerin akını,
-Ah uzak palmiyeler...Kaçmak, seninle,yazla..

Çardak altları bitti,bitti üzümün tadı
Artık ihtiyar çamlar, selviler saltanatı
İşte bir kere daha harap oldu bahçeler...

Ürperen vücudunu yavaşça koluma ver,
Gözlerinde okunan bütün hüznü eylülün,
Karanlıktan, geceden,ölümden korkan gülün
1937

BEYAZ

Bir bademin altına, yorgun, oturmak biraz,
Ayrı ayrı seyretmek çiçek açmış her dalı.
Artık bütün renklerden, artık uzaklaşmalı:
Beyaz işte, aylardır gözümde tüten beyaz.

İş bitti... Uzaklarda ilk ümitler gibi yaz,
Duyuyorum bu sabah, kış içimden çıkalı,
İçimin dört duvarı bembeyaz badanalı,
Ah, sade nefes almak, göğsüme dolan bu haz...

Bir kuş ötecek şimdi... Havada bir durgunluk,
Mermeriyle konuşan açık kalmış bir musluk,
Beyaz çiçeklerini tek tük düşüren kiraz.

Bahar pınarlarından içime damlayan su,
Bembeyaz çiçeklerin ıslak, temiz kokusu,
Kış bitti... Uzaklarda ilk ümitler gibi yaz...

19.10.1957

GÖKLERDE ÖTEN KUŞLAR

GÖKLERDE ÖTEN KUŞLAR

Hayatın çiçekleri ürperten uluması:
Çakal sesli açlık, kurt hırsı, develerle kin.
Gündüzün işkencesi, gecelerin sıtması,
Sema, ürpermez sükûn, sema bize ettiğin!

Görünmez bahçesine kim çağıracak bizi?
Bulutlar fırarda, yol uzun, çok uzak bahar.
Fakat duyar gibiyim uzak seslerinizi
Yeryüzüne inmiyen, göklerde öten kuşlar.
1927

SİZLERİ GÖRÜYORUM

Sizleri görüyorum, bahçemizdeki çamlar,
Bütün gün gölgesinde oynadığım dost badem.
Derken dallardan, ılık, iniveren akşamlar:
Evine dönen babam, camda bekleyen annem.

Ah bütün sevdiklerim, bütün kaybettiklerim,
Neyi arayım yerde kurt göklerde yıldız mı?
Babam, annem, evimiz, bahçem, çitlembiklerim,
Sizler rüya mıydınız, sizler yaşadınız mı?
1939

BİR YER BİLİRİM

Bir yeşil yer bilirim ormanların içinde,
Bütün gün mavi bir gök, bir rüzgar,akşam esen.
Dedikodusuz bir köy, herkes kendi işinde,
Bahçeli küçük bir ev, kapıyı çalınca: Sen!

Arılar kovanlarda, kulübesinde köpek.
Her an düşüneceğim: Allah ne kadar iyi!
Bir parça aşk bir parça sevinç,su,güneş,ekmek
Bahtiyar; seveceğiz yaşamayı, ölmeyi
1942

TOPRAK

İçindeyim günlerin, rengârenk mevsimlerin;
Fakat ey ölüm, seni hatırladığım zaman,
Bana tekrar ediyor topraktaki bir yılan:
Mezarlar kışın ılık, mezarlar yazın serin.

Dinleyeceğim ben de sükûtunu korkarak,
Gececek üzerimden bitmez zaman asırlar.
Her sene biraz daha güzelleşecek bahar,
İçime çekeceğim yeşil kokunu toprak!
1939

HAYAT ÖMRÜM BOYUNCA

Hayat! Ömrüm boyunca bana sunduğun keder.
Mektep karyolasında sessiz ağlayan çocuk,
Biteviye yağmurlu geçip giden o günler,
Akşamlarla içimi dolduran o mahzunluk.

Rutubetli avlular, koğuşların kasveti,
Sabahlara bir sevinç getirmez olan güneş.
Yalnız uzak ümitler ve her şeyin hasreti,
Öpemediğim anne, bulamadığım kardeş.
1939

NE DERTLER ÇEKTİN BAŞIM

Ne dertler çektin başım şu yalancı dünyada,
Kulağım neler duydun, gözlerim neler gördün!
Belki ölüm geçecek yemyeşil bir rüyada
Ve sonunda, kim bilir, uyanacağız bir gün.

O gün ilk iş olarak mezarıma eğilip,
Kalan kemiklerimi bir bir toplayacağım.
O hayata yepyeni bir vücutla dirilip.
Zavallı kafatasım seni okşayacağım.
1938

YAŞAMAK BUNDAN SONRA

Yaşamak bundan sonra kalbe ne eziyettir!
Bir şey istemiyorum artık ne zevk ne para,
Kaybolmuş baharıma beni götür hâtıra,
Hâfızam avut beni, beni kurtar ey şiir!

Artık her şey orada: Sonsuzluğum, hürriyet,
Gökler maviliğinde bembeyaz uçan bulut,
Hareket edeceğiz... Kalbim, dünyayı unut,
Dağlar, kırlar elveda; gün hakkını helâl et!..
1940

HER SABAH UYANINCA

Her sabah uyanınca, içine düştüğüm gün,
Kıpırdamamış ufuk, ihtiyar baş ağrımız.
Beklemekteyiz. Rabbim, sonunu ömrümüzü.
Yarımız burada kaldı, gitti gelmez yarımız.

Bütün kaybolmuşların bir gün beraberinde,
Görecek miyim tekrar yirmi yaş baharını.
Hiçbir şey yokolmamış her şey yerli yerinde,
Rabbim, verecek misin o bitmeyen yarını?
1940

AKŞAM

Akşam, içime düşen korku, pişmanlık, hile.
Varamadığım deniz, suyu çekilen ırmak.
İçimde birikenı nasıl yıkamak, neyle?
Bu akşam hangi suyla, hangi suyla yıkanmak?

Yıkanmak, temizlemek deri içindekini.
Yıkanmak, teneşirde ölü gibi yıkanmak.
Yıkamak arzuları, hırsı, şehveti, kini,
Yepyeni ve tertemiz bir sabaha uyanmak...

1936

YALNIZ

Kalbim seninle bir gün yalnız kalacağız,
Şu daha birkaç yıllık mihnetin sonunda,
Bir dere kenarında, çimenlerin koynunda,
Seninle hayallere yalnız dalacağız.

Kalbim sen çocuk kaldın, tanımadın kini,
Memnun olacağım senden bir baba kadar.
Derken ürperecek bir rüzgarla kavaklar,
-Seher! Dinleyeceğiz, sonsuz, musikini.
1939

A B C

nin Modern Türk Edebiyatı Serisi

BİRİNCİ KİTAP

YEMEN TÜRKÜSÜ

HİKÂYELER

YAZAN: **İHSAN DEVRİM**

Fiyatı **60** Kuruş

Bu eser hakkında yazılan makalelerden bazı parçalar

...Şimdiye kadar ne şahsını ne de imzasını tanımak fırsatını bulamadığım muharrir bana hikâyelerinden bir kağıdı, çoktaoberi nasib olmanmış çekilde kolayca, hatta ilgi ile okutabildi.

...tuttuğu meslekte devanı zavallı hikâyeciliğimizin gelecek günlerini gençlendirimiye yarayacaktır.

Refik Halit Karay - TAN

Hikâyelerin çoğu, Üsküdar mahalleleri ve tipleri yaşıyor. Hem ne yaşıyor! ne tipler! ne hatıralar! Bütün geçmiş bir devrin halk ıstırapları ve neş'eleri bazan ince, bazan derin çizgilerle belirtilmiştir... İhsan Devrimde bir Türk Maupassant'ı karakterine rastlayabiliriz.

Halit Fahri Ozansoy - SONPOSTA

İhsan'ın kendine has bir yolda yürümesi şüphe yoktur ki hikâyeciliğimiz için bir kazançtır.

Osman Turgut - VAKİT

İhsan devrim'in bu hikâyeleri onun hikâyeciliği hakkında insanı iyi düşüncelere sevk ediyor.

Servetifünun S. 2436

